

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 07.02.2002
KOM(2002) 77 lopullinen

2000/0183 (COD)

KOMISSION LAUSUNTO

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan nojalla Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista neuvoston yhteiseen kantaan ehdotuksesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla

KOMISSION EHDOTUSTA MUUTTAVA
EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan nojalla

KOMISSION LAUSUNTO

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdan nojalla Euroopan parlamentin ehdottamista tarkistuksista neuvoston yhteiseen kantaan ehdotuksesta

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisen viestinnän verkkojen ja palvelujen alalla

1. JOHDANTO

EY:n perustamissopimuksen 251 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan c alakohdassa määrätään, että komissio antaa lausunnon Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä tekemistä tarkistuksista. Komissio esittää seuraavassa lausuntonsa parlamentin ehdottamista 25 tarkistuksesta.

2. TAUSTAA

Komissio teki ehdotuksen viiden direktiivin kokonaisuudeksi, jonka on tarkoitus muodostaa uusi sähköisen viestinnän sääntelyjärjestelmä. Ehdotuksen perustana olivat Eurooppa-neuvoston Lissabonissa 23.–24. maaliskuuta 2000 pitämän erityiskokouksen päätelmät ja tiedonanto vuoden 1999 viestintäalan uudelleentarkasteluun liittyneen julkisen kuulemisen tuloksista ja uutta sääntelyjärjestelmää koskevista suuntaviivoista (KOM(2000) 239 lopullinen). Uudessa järjestelmässä pyritään ottamaan huomioon televiestinnän, radio- ja televisiotoiminnan ja tietotekniikan lähentyminen. Uudella järjestelmällä pyritään vahvistamaan kilpailua kaikilla markkinalohkoilla ja varmistamaan samalla, että kuluttajien perusoikeudet turvataan jatkossakin. Uusi sääntelyjärjestelmä on suunniteltu niin, että se kattaa uudet, dynaamiset ja valtaosin ennalta arvaamattomat markkinat, joilla on paljon useampia markkinatoimijoita kuin nykypäivän markkinoilla.

Euroopan parlamentti ehdotti tarkistuksia ensimmäisessä käsittelyssä 1. maaliskuuta 2001. Neuvosto hyväksyi yhteisen kannan 17. syyskuuta 2001. Euroopan parlamentin toisessa käsittelyssä ehdottamat tarkistukset ovat osa kompromissia, joka kattaa neljään direktiiviin (joihin tämäkin direktiivi lukeutuu) ja yhteen taajuusasioita koskevaan päätökseen tehtävät muutokset, jotka neuvoston puheenjohtajamaa esitti parlamentille yhtenä kokonaisuutena. Kokonaisuus hyväksyttiin kaikilta osin Euroopan parlamentin täysistunnossa 12. joulukuuta 2001. Koska neuvosto hyväksyy ehdotetut muutokset, sovittelumenettelyä ei tarvita. Neuvoston on tarkoitus hyväksyä tekstit vuoden 2002 alkupuolella oikeudellisten tarkastajien tekemän tarkastuksen jälkeen.

3. EHDOTUKSEN TARKOITUS

Direktiivillä pyritään varmistamaan telealan yleispalvelun tarjonta ympäristössä, jossa kilpailun kokonaistaso on entistä korkeampi. Se sisältää säännöksiä yleispalvelun tarjonnan

kustannusten kattamisesta tavalla, joka vaikuttaa kilpailuun mahdollisimman neutraalisti ja takaa mahdollisimman avoimen tiedonsaannin. Lisäksi siinä säädetään sähköisten viestintäpalvelujen käyttäjien ja kuluttajien oikeuksista ja vastaavasti yritysten velvoitteista. Direktiivillä pyritään varmistamaan kuluttajien käyttämien digitaalitelevisiolaitteiden yhteentoimivuus ja tiettyjen keskeisten palvelujen, kuten kiinteiden yhteyksien tarjonta. Lisäksi siinä määritellään yhdenmukaiset säännöt sille, miten jäsenvaltiot asettavat verkko-operaattoreille ns. siirtovelvoitteita.

4. KOMISSION LAUSUNTO EUROOPAN PARLAMENTIN TEKEMISTÄ TARKISTUKSISTA

Parlamentti esitti 12. joulukuuta 2001 yleispalveludirektiiviin 25 tarkistusta. Komissio voi hyväksyä ne kaikki kokonaan.

4.1.Siirtovelvoitteet (tarkistus 4)

Tarkistuksessa 4, joka liittyy johdanto-osan kappaleeseen 43, todetaan, että jäsenvaltiot voivat sisällyttää direktiivin mukaisiin siirtovelvoitteisiin myös vammaisille tarjottavia palveluja koskevia erityisvelvoitteita. Tarkistuksella tehdään selväksi, että jäsenvaltiot voivat osana siirtovelvoitteita vaatia verkko-operaattoreita välittämään sellaisia palveluja, joilla taataan vammaisille palvelujen käyttömahdollisuudet. Komissio hyväksyy tarkistuksen kokonaisuudessaan.

4.2.Digitaalitelevisiostandardit (tarkistus 2)

Parlamentti palasi toisessa käsittelyssään yhteentoimivuutta koskeviin säännöksiin ja erityisesti MHP-standardin (Multimedia Home Platform) käyttöönottoon vuorovaikutteisissa digitaalitelevisiopalveluissa. Parlamentin tarkistuksessa ei määrätä MHP-standardia pakolliseksi ja noudatetaan periaatetta, jonka mukaan standardoinnin tulisi olla alan itsensä vetämää ja vapaaehtoista. Tässä kompromississa (johdanto-osan kappaleeseen 33 tehty tarkistus 2) on löydetty hyvä tasapaino kahden eri näkemyksen välille. Siinä jätetään alan itsensä tehtäväksi sopia markkinavetoista menetelmää noudattaen yhteisestä vuorovaikutteisten digitaalitelevisiopalvelujen esitystavan ja -muodon standardista. Komissio kannattaa täysin tätä ajatusta.

4.3.Vammaisten käyttäjien oikeudet ja palvelunlaatustandardit (tarkistukset 1, 8, 10, 19 ja 20)

Useissa parlamentin toisessa käsittelyssään esittämistä tarkistuksista laajennetaan yksittäisiä säännöksiä, jotka liittyvät palvelunlaatustandardeihin, suorituskykystandardeihin ja tähän liittyviin muuttujiin (johdanto-osan kappale 13 sekä artikla 6, 11 ja 33) koskemaan myös palvelunlaatua vammaisten näkökulmasta. Nämä ovat tärkeitä lisäyksiä direktiiviin. Tarkistuksissa 1 ja 10 kehoitetaan määrittelemään uusia muuttujia palvelunlaadun arvioimiseksi vammaisten kannalta, ja tarkistuksessa 8 varmistetaan, että vammaisten tarpeet otetaan huomioon yleisöpuhelinten toteutuksessa. Tarkistuksella 19 varmistetaan, että vammaisten käyttäjien näkemykset otetaan huomioon julkisissa kuulemisissa, joita jäsenvaltioiden on direktiivin mukaan toteutettava. Tarkistuksessa 20 kannustetaan asiaan liittyviä tahoja kehittämään toimintaohjeita ja -standardeja palveluntarjonnan yleisen laadun parantamiseksi. Komissio hyväksyy kaikki nämä tarkistukset kokonaisuudessaan.

4.4.Kuluttajansuoja, vähittäishintojen sääntely sekä hintojen ja tietojen selkeys (tarkistukset 9, 11, 12, 14, 18, 22, 23, 24 ja 25)

Parlamentti esitti toisessa käsittelyssään artikloihin 17, 20, 21 ja 34 sekä liitteisiin I ja II useita kuluttajansuojaan, vähittäishintojen sääntelyyn sekä hintojen ja tiedottamisen selkeyteen liittyviä tarkistuksia.

Hyvin vaikeassa vähittäishintojen sääntelykysymyksessä parlamentin tarkistuksessa 11 on löydetty hyvä tasapaino parlamentin ja neuvoston näkemysten välillä. Parlamentin tarkistuksessa ei enää vaadita kansallisilta sääntelyviranomaisilta perusteltua lausuntoa siinä yhteydessä kun ne päättelevät, että tukkuhintojen sääntely ei korjaisi tiettyä kilpailuongelmaa tarkasteltavilla markkinoilla. Parlamentin tarkistus kuitenkin vahvistaa yhteisen kannan tekstiä, jonka mukaan riitti, että sääntelyviranomaiset "toteavat," että tukkuhintojen sääntely ei riitä vaan tarvitaan vähittäishintojen sääntelyä. Parlamentin toisessa käsittelyssä esittämässä tarkistuksessa edellytetään sääntelyviranomaisilta tarkempaa arviota. Sekä neuvosto että komissio voivat hyväksyä tämän tarkennuksen. Tarkistus 12 parantaa sanamuotoa ja selventää asianmukaisten kustannuslaskentajärjestelmien käyttöön liittyvien velvoitteiden laajuutta. Parlamentin tarkistuksessa 14 tarkennetaan, että tilaajasopimukseen on merkittävä "yksityiskohtaiset tiedot hinnoista ja hinnoittelusta". Sopimusehtojen muutoksia käsitellään toisaalla direktiivissä säännöksessä, jonka mukaan tilaaja voi ilman seuraamuksia lopettaa sopimuksen, jos sopimusehtoja ollaan muuttamassa.

Tarkistuksessa 18 kannustetaan kansallisia sääntelyviranomaisia helpottamaan hintatietojen tarjontaa ja vuorovaikutteisten hintaoppaiden kehittämistä. Ensimmäisen käsittelyn jälkeen tarkistuksen alkuperäisessä sanamuodossa velvollisuus varmistaa vuorovaikutteisten oppaiden kehittäminen asetettiin kansallisille sääntelyviranomaisille. Tarkistus muotoiltiin toisessa käsittelyssä uudelleen. Tarkistuksessa 25 vaaditaan, että tietyistä yleispalveluun kuuluvista toiminteista ja palveluista, kuten kulujen valvontaan tarkoitetuista menetelmistä, on julkaistava enemmän tietoa.

Komissio hyväksyy kaikki nämä tarkistukset kokonaisuudessaan.

4.5.Yhteissääntelyn käyttö (tarkistus 6)

Tarkistuksessa 6 sisällytetään johdanto-osan kappaleeseen 48 yhteissääntelyn periaate standardien laadun ja paremman suorituskyvyn varmistamiseksi, mutta todetaan, että yhteissääntelyssä olisi noudatettava samoja periaatteita kuin virallisessakin sääntelyssä. Tarkistuksen 6 alkuperäinen muotoilu oli määräävämpi. Näin väljemmin muotoiltuna komissio voi hyväksyä tarkistuksen kokonaisuudessaan.

4.6.Sääntelyn ulottaminen pk-yrityksiin (tarkistukset 5, 7, 13, 15, 16, 17 ja 21)

Tarkistuksissa 5, 7, 13, 15, 16, 17 ja 21 annetaan jäsenvaltioille mahdollisuus mennä yhdenmukaistamisen säädettyä tasoa pidemmälle ja laajentaa direktiivin velvollisuudet, joiden avulla on katettava kaikki kuluttajat, koskemaan myös pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Komissio hyväksyy nämä tarkistukset kokonaisuudessaan.

4.7.Hätänumero 112 (tarkistus 3)

Tarkistuksessa 3 todetaan, että verkko-operaattoreilla on velvollisuus luovuttaa kansallisille hätäpalveluviranomaisille soittajan sijaintitietoja vain silloin kun se on teknisesti mahdollista. Tarkistuksessa 3 tarkennetaan edelleen, että tällaisten tietojen luovuttamisessa ja käytössä on noudatettava tietosuojadirektiiviä. Komissio hyväksyy nämä muutokset kokonaisuudessaan.

5. PÄATELMÄT

Komissio muuttaa ehdotustaan edellä kuvatulla tavalla EY:n perustamissopimuksen 250 artiklan 2 kohdan mukaisesti.